

NHỮNG KỶ NIỆM VUI BUỒN VỚI CỘNG ĐOÀN SADDLEBACK

Cứ mỗi độ vào đông trời bắt đầu se lạnh là chị em trong Hội Bà Mẹ Công Giáo ai ai cũng có một cảm giác như sắp trở mình: Mừng Giáng Sinh và tiếp theo là lo Tết sắp đến. Chị Quế, Hội trưởng nhẹ nhàng nhắc nhở:

- Các chị tính xem, năm nay tiệc Tết của Cộng Đoàn mình định nấu những món gì đây, hay là đặt ở ngoài mang về? Đa số các chị đồng ý chỉ làm vài món, còn thì đặt thêm ở ngoài. Ba ngày Tết ai cũng bận, nào là phải chợ búa, nấu nướng cho gia đình, khách khứa, nào là Tết bên nội, nào là Tết bên ngoài...

Mấy năm gần đây chị em lại lãnh thêm một công tác vào tuần lễ trước Tết: Phụ giúp Hội Chợ Tết tại Trung Tâm Công Giáo. Cha Mai Khải Hoàn nguyên Giám Đốc TTCG có nói với chị em chúng tôi là:

- “Các phần nặng nhọc của Hội Chợ Tết các bà mẹ Công giáo các cộng đoàn khác đã lo hết rồi, chỉ còn có mỗi công tác tiếp tân là nhẹ nhàng nhất, (Cha cười rồi nói tiếp) nhưng cũng là quan trọng nhất nên “dành” cho các BMCG của Saddleback đó!”. Bởi thế mà năm nào người ta cũng thấy bóng dáng các bà mẹ thuộc cộng đoàn ta, với những tà áo dài đủ màu thấp thoáng, thướt tha ở TTCG vào những ngày hội chợ Tết.

Đặc biệt năm nay, mới vào tháng 8, tháng 9 mà đã thấy các chị rộn ràng rồi, các chị bàn bạc lo tập dợt văn nghệ cho ngày Mừng 25 Năm Thành Lập Cộng Đoàn. Các chị còn rủ nhau may áo dài đồng phục màu

hồng có điểm hoa anh đào để chào mừng quan khách! Nhắc đến màu áo năm nay chị em không quên công lao của anh Dũng (phu quân của chị Cẩm Vân) đã giúp mua vải tận bên Trung Quốc mang về; một lần nữa thay mặt cho các chị trong hội cảm ơn anh Dũng rất nhiều.

Tôi vào hội các BMCG đã lâu, chắc đã hơn mười mấy năm rồi. Tôi yêu quý hội của tôi lắm lắm, tinh thần của các chị trong hội lúc nào cũng cứ đầy, chẳng thấy vơi bao giờ. Tôi cảm ơn và nhớ ơn chị Nhiên là người đã đưa tôi vào hội. Thuở tôi gia nhập thì hội có được 15 chị. Mỗi năm một lần, về tham dự đại hội các BMCG ở Cộng Đồng tại TTCG. Các cộng đoàn bạn khi báo cáo

con số thành viên có cộng đoàn hơn cả 200 chị. Cộng đoàn ta thì con số thật khiêm nhường, và khiêm nhường nhất! Bởi thế mỗi khi có một chị gia nhập hội tôi mừng vui lắm! Nghe các chị kể lại lúc sơ khai thành lập, hội viên thật thưa thớt. Nay thì hội đã đạt được tổng số 35. Chị ở xa nhất là từ Los Angeles. Có chị đã dọn đi xa mà vẫn về sinh hoạt. Chị ấy tâm sự: “Đã vào Hội BMCG Saddleback rồi thì không còn muốn vào ở đâu nữa cả!” Tình thân của các chị làm cho chúng tôi thấy gần gũi nhau như là chị em ruột thịt. Tôi trộm nghĩ, một ngày nào đó, nếu có một chị chia tay đi về Nhà Chúa chắc là tôi sẽ buồn lắm, sẽ

ray rứt nhớ. Mới chỉ nghĩ tới thôi mà lòng tôi như chùng hẫ xuống... mũi lòng. Để chuẩn bị tư thế trước tâm trạng đó, tôi sẽ nhìn lên tượng Chúa, tôi sẽ được vui và yên ủi... Chị về với Cha trước, rồi đây cũng sẽ đến lượt của tôi... và chúng tôi đều sẽ gặp lại nhau.

Hội Bà Mẹ Công Giáo của chúng tôi mỗi tháng họp một lần, họp vào Chúa Nhật tuần thứ ba trong tháng, lúc 8 giờ sáng. Dù mưa hay nắng, không tháng nào bỏ họp. Hội mỗi ngày một phát triển! Hầu hết trong các buổi họp chúng tôi học hỏi Lời Chúa và chia sẻ cho nhau hầu áp dụng vào đời sống hằng ngày, nâng đỡ lúc gặp khó khăn. Chúng tôi cùng nhau cầu nguyện, trao đổi với nhau kinh nghiệm về gia đình, con cái, v.v. Công tác thực tế của chúng tôi là góp phần một số sinh hoạt của cộng đoàn trong các cuộc lễ, rước, dâng hoa, tiếp tân, trang trí, xã hội, gây quỹ, ẩm thực, v.v. Tóm lại, chúng tôi làm bất cứ việc gì Cha Quán nhiệm và Ban Chấp Hành Cộng đoàn giao cho mà một bà mẹ trong gia đình có thể làm; lắm lúc còn vượt qua khả

năng cá nhân nhờ tình liên kết và sự kết hợp của một khả năng tổng hợp đa dạng.

Trong 25 năm qua hội BMCG Saddleback đã có các chị đảm nhận Hội trưởng theo trình tự sau đây:

- Bùi Châu Dung (khi thành lập)
- Nguyễn Thị Liên
- Trần Ngọc Tuyết
- Nguyễn Thị Nhiên
- Bùi Anh Đào
- Hồng Kim Quế (đương kiêm - 2008)

Tôi xin tạm kết thúc đôi ý thô thiển nói về Hội Bà Mẹ Công Giáo tại Cộng Đoàn Saddleback, Giáo xứ St. Nicholas... Nhưng xin thưa rằng:

“Ăn quả nhớ kẻ trồng cây” - “Uống nước nhớ nguồn”... Cảm tạ Chúa đã cho gia đình tôi được ở trong Cộng Đoàn này. Nhờ có Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam trong Giáo Phận Orange, gia đình tôi được gia nhập vào một cộng đoàn dân Chúa người VN. Con cái của chúng tôi được sinh hoạt với trẻ em VN.

Nhắc đến sinh hoạt và sự trưởng thành của một đoàn thể như Hội BMCG mà không nhắc đến các vị chủ chăn, các vị chủ tịch thì quả là một thiếu sót lớn. Mặc dù tôi vẫn biết trong Kỷ Yếu 25 Năm Thành Lập Cộng Đoàn ắt đã có quý bậc lão thành ghi lại chi tiết về lịch sử thành lập và xây dựng cộng đoàn. Tôi bèn làm một cuộc tham khảo bỏ túi và ghi nhận được những tóm lược sau đây:

1. Lĩnh vực Quản nhiệm:

- Lm VŨ TUẤN TÚ (1983-1986)
- Lm ĐỖ THANH HÀ (1986-1988)
- Lm TRẦN PHÚC LONG (1988-1990)
- Lm CHU VINH QUANG (1990-1996)
- Lm NGUYỄN THANH SƠN (1996-2000)
- Lm PHẠM QUỐC TUẤN (2000-2001)
- Lm NGUYỄN TRUNG TUẤN (2001-2004), và
- Lm TRỊNH NGỌC DANH (2004-hiện tại)

1. Chủ tịch Cộng đoàn:

Các Ông

- Trần Duy Bính (1983-1984)
- Lê Duy Thuần (1984-1988)
- Nguyễn Xuân Hân (1988-1990)
- Đỗ Thế Giới (1990-1992)
- Vũ Minh (1992-1996)
- Lê Trọng Đức (1996-2000)
- Nguyễn Vỹ Hùng (2000-2004)
- Triệu Ngọc Toàn (2004-2006)
- Nguyễn Công Trí (2006-2008)
- Vũ Khắc Nghiêm (đương kiêm)

Đối với các vị chủ tịch trong những năm đầu chúng tôi rất tiếc không có dịp tiếp xúc. Tuy nhiên, với ông Chủ tịch Lê Duy Thuần thì vợ chồng chúng tôi có rất nhiều kỷ niệm. Anh Thuần là người dạy giáo lý cho anh Hùng nhà tôi (anh dạy mỗi tuần, trong vòng hai năm). Anh là người thầy giỏi, nhiệt tình, tận tâm, có lòng đạo đức sâu xa, nên chẳng mấy chốc “nhà tôi” được lãnh hội ơn Chúa qua sự dìu dắt của anh. Trong lúc hàn huyên trò chuyện anh thường khuyên chúng tôi nên tham gia vào những sinh hoạt của cộng đoàn, nên dự những buổi tĩnh tâm, gia nhập vào phong trào cursillo. Anh chị Lê Duy Thuần là những người đầu tiên tại Cộng Đoàn Saddleback đưa gia đình chúng tôi đến gần với Chúa hơn. Tạ ơn Chúa. Cảm ơn anh chị Thuần đã giúp đỡ chúng tôi trong buổi ban đầu.

Với anh chủ tịch Lê Trọng Đức thì giữa anh và “nhà tôi” có liên hệ “niên trưởng - niên đệ” năm nào vì hai anh cùng xuất thân từ Trường Võ Bị Đà Lạt (anh Đức thuộc khóa đàn anh của “nhà tôi”). Tôi được biết ở “Võ Bị” đàn em kính nể và vâng phục đàn anh nên tôi lợi dụng cơ hội nhờ vả:

- “Anh Đức, anh giúp em, nói giùm “ông xã” em tham gia sinh hoạt với cộng đoàn đi, anh làm chủ tịch cộng đoàn, siêng năng việc nhà Chúa, trăm sự nhờ anh.”

Anh Đức cười lớn tiếng, trả lời tôi:

- “Trời ơi! Anh bê bối lắm, chẳng tài giỏi gì đâu, đừng có tin vào anh mà thất vọng.”

Tôi còn đang chới với nhưng cũng tưởng là anh nói cho vui vậy thôi, nào ngờ anh bồi thêm:

- “Em biết hông, hồi anh đi dự khoá Cursillo, trong cộng đoàn này không ai dám đứng ra bảo trợ cho anh hết trơn hết trọi hà!

Tôi há hốc miệng hỏi: “Ủa, sao vậy anh?”

- “Thì tại anh bê bối quá chớ sao. Sau cũng có người dám đứng ra bảo trợ để anh được đi.” Rồi anh hạ thấp giọng:

- “Không phải họ tin tưởng ở anh đâu! Nhưng tại má anh nói quá, bà năn nỉ quá, họ nể lời má anh nên đành phải bảo trợ anh thôi!”

Câu chuyện đi cursillo của anh Đức là như thế đó. Thật vui, thật dễ thương và cũng thật khiêm nhường, làm cho tôi nhớ mãi về anh. Ngẫm nghĩ cho cùng, câu chuyện đi cursillo của anh không chỉ đơn giản như vậy, nó đã làm cho tôi suy nghĩ miên man, càng nghĩ thì tôi càng cảm nghiệm được ơn Thầy Chí Thánh tuôn đổ trên từng người chúng tôi. Lạy Chúa, qua câu chuyện của anh Đức con mới thấy thấm thía câu: “Không phải con đã chọn Thầy, mà chính Thầy đã chọn con” để con ra đi sinh nhiều hoa trái. Cảm ơn anh Đức đã cho tôi nghe câu chuyện vui đi cursillo của anh; nhờ đó tôi đã

cảm nhận hồng ân Chúa qua những người bạn đồng hành.

Cũng qua anh Lê Trọng Đức, anh có kể cho tôi nghe một câu chuyện vui về ông Chủ tịch Vũ Minh.

Theo lời anh Đức kể lại trong một dịp họp nhóm anh Minh có kể câu chuyện có thật đã xảy ra trong đời của anh ấy: Một kỷ niệm của anh đối với tượng Chúa Kitô Vua đứng trên đỉnh núi hướng ra biển Vũng Tàu.

Số là có một lần anh đi vượt biên (hồi đó đi vượt biên là phải trốn chui, trốn nhủi khổ sở lắm). Ghe máy bắt đầu nhổ neo từ bãi biển Vũng Tàu. Trên đỉnh núi Tao Phùng ở bãi Vũng Tàu có tượng Chúa Kitô Vua đứng uy nghi hướng ra biển gần nơi ghe của anh khởi hành. Trước khi lên đường anh nhìn lên tượng Chúa, nâng tay chào, lòng lâng lâng trao trọn niềm tin vì nghĩ rằng anh ra đi trước sự hiện diện chúc lành của Chúa. Sau khi lên ghe, ghe không bị chặn xét gì sắt cả, êm ả ra khơi. Qua một đêm dài trên biển, sóng yên gió lặng... Trời tờ mờ, rồi sáng dần, anh ngẩng nhìn trời nước bao la, hít thở không khí trong lành, tưởng vọng bên bờ tự do... Rồi trời mỗi lúc lại sáng ra. Và kia! Ở hay, anh lại nhìn thấy tượng Chúa Kitô Vua ở trên chóp núi bãi Vũng Tàu. Anh kinh hãi, nhìn kỹ thì đúng ra tượng Chúa Giêsu anh đã cung tay chào trước khi lên ghe chiều hôm qua. Anh toát mồ

hôi, tay chân bủn rủn... Thì ra sau một đêm loanh quanh, tưởng là ghe đã xa khơi, nào ngờ không định được hướng nên lại quay về bến cũ. Đó là lần đầu tiên trong đời anh nhìn thấy Chúa mà lại lạnh cả người, lòng thì tê tái.

Quả thật lúc đó anh rõ buồn, nhưng bây giờ nghĩ lại anh nói chắc Chúa đã cứu mạng sống của anh vì với khả năng của người lái ghe như thế thì làm sao có thể đưa người tới bến. Thời ấy đã có biết bao ghe tàu vượt biên trôi giạt vào các đảo hoang và chết vì đói khát.

Sau anh Lê Trọng Đức là anh Nguyễn Vũ Hùng (Chủ tịch năm 2000). Anh Nguyễn Vũ Hùng làm chủ tịch đứng vào Năm Thánh 2000. Tôi còn nhớ năm ấy đi đâu cũng nghe nhắc đến Năm Thánh 2000 (một móc ngoặc của thời gian). Bởi thế Đức Thánh Cha

Gioan Phaolô II luôn luôn nhắc nhở tới Năm Thánh để mọi người cải hóa hầu được ơn tuôn đổ từ Năm Thánh. Anh Nguyễn Vũ Hùng được làm chủ tịch vào Năm Thánh theo tôi nghĩ cũng là một hồng ân Chúa và Mẹ ban tặng cho anh.

Tôi còn nhớ một vài kỷ niệm nhỏ về anh, xin được chia sẻ: Cũng vào năm anh Hùng nhận làm chủ tịch thì cũng là năm vợ chồng tôi vừa đi dự khóa cursillo về. Ôi! Đúng là Năm Thánh: Cầu gì được đó. Tôi cầu xin

mãi nhưng đến năm 2000 Chúa mới nhậm lời, không những Chúa cho một mình tôi đi dự “Khoá 3-Ngày” mà Chúa còn cho “nhà tôi” đi luôn. Đặc biệt cảm ơn anh chị Tiên Nhiên đã liều mình bảo trợ cho chúng tôi. Cùng năm anh Hùng làm chủ tịch thì “nhà tôi” cũng từ Marywood xuống đồi. Ra trường với bằng da trên tay (không tròn một giờ học nào). Với lời hứa cùng Thầy Chí Thánh trong Nhà Tạm. “Nhà tôi” đã thay đổi toàn bộ con người cũ, và hăm hở tìm mỗi công tác trong cộng đoàn. Gặp lúc cộng đoàn cần thêm những bàn tay đóng góp nên “nhà tôi” đã may mắn có việc ngay. Làm thì không có sẵn, nhà anh cũng không có. Tôi đề nghị với anh: Hay là mình cứ ra Home Depot mua đồ một cái vài ngày sau mình đem trả cũng được. Tôi tưởng như vậy là sẽ “gỡ rối” cho anh và cho “nhà tôi”. Nhưng anh im lặng một chút rồi chậm rãi nói: “Chị ạ, tôi nghĩ là nếu mình cần thì mình mua luôn để dùng, còn không thì đi mượn bạn bè, chứ làm như vậy tôi thấy không được chị ạ. Câu nói của anh làm tôi suy nghĩ. Và kể từ đó tôi đã ý thức được rằng nếu mình có ý “mượn đồ” rồi cứ đi mua và sau trả lại thì tôi không bao giờ dám làm nữa. Chúa đã gởi cho tôi những người bạn tốt, để tôi thấy được mà học hỏi, lấy đó làm gương hầu cuộc sống của tôi mỗi ngày một gần Chúa hơn. Lạy Chúa, Chúa cho con có được những người bạn tốt, mỗi tư tưởng, mỗi hành động, mỗi việc làm của họ là tấm gương cho con soi rọi rõ hơn, để con biết người và biết mình. Con vô vàn tạ ơn Chúa.

Năm 2004 đến 2006 là nhiệm kỳ của ông chủ tịch Triệu Ngọc Toàn. Anh Toàn có văn phòng dịch vụ luật pháp ở khu cộng đồng Việt Nam. Làm công việc của anh thấy thì giờ quý hơn bất cứ ai. Anh vừa bận rộn vừa có sức khỏe không tốt vậy mà anh vẫn kê vai gánh lấy việc cộng đoàn trong vai trò chủ tịch thật đáng khâm phục. Anh là vị chủ tịch đầu tiên qua đời trong lúc chưa mãn một nhiệm kỳ. Sự ra đi của anh làm cho tất cả mọi người trong cộng đoàn nói riêng và trong Cộng Đồng Công Giáo nói chung vô cùng thương tiếc. Những ngày cuối cùng anh sắp ra đi trông anh rất là bình an. Chắc hẳn câu nói của thánh Augustinô anh đã thuộc nằm lòng: “Chỉ khi nào tôi nghỉ yên trong Chúa thì tôi mới được bình an.” Mọi sự anh đã chuẩn bị và anh chờ đợi giờ về cùng Cha.

Từ ngày thành lập cộng đoàn chưa có nhiệm kỳ nào mà ông chủ tịch và ông phó chủ tịch cùng đau ốm như nhau. Anh Toàn ra đi, anh Trí thay. Thú thật tôi rất ít được có cơ hội tiếp xúc với anh Trí lắm, không biết là tại sao. Có lẽ tại anh nghiêm trang ít nói, anh lại chẳng bao giờ nhờ chúng tôi việc gì cả. Mỗi lần gặp tôi thì anh chấp tay chào tôi: “Chào cụ ạ!” thế là tôi vội vàng linh mất. Mặc dù không tiếp xúc với anh nhiều, nhưng

việc chung với anh H. chủ tịch mới thấy anh là người cẩn thận, chịu khó và rất nghệ thuật.

Tôi còn nhớ có lần vào mùa Giáng Sinh anh đến nhà tôi nhờ “ông xã” tôi giúp anh một tay làm

những hòn đá giả thật lớn dùng cho hoạt cảnh đêm Giáng Sinh. Vì là đá giả làm bằng giấy đóng thùng nên sợ lúc thiên thần đứng trên đó loạng tin sẽ bị té ngã nên chúng tôi bàn phải có cái thang nhỏ gọn (stepper) để bước lên thì vững hơn. Nhà tôi chúng tôi biết rất rõ về anh. Kể từ ngày anh mang bệnh trong người thì chị Liên, vợ của anh, cũng thường dâng lời cầu nguyện cho anh trong những buổi họp các BMCG. Anh cũng là một người tôi luôn nghĩ tới để cầu nguyện. Nhìn thấy anh Trí và anh Toàn trong thâm tâm tôi rất lấy làm cảm phục, không những cảm phục hai anh mà còn cảm phục cả hai chị nữa. Hai chị luôn âm thầm hy sinh để các anh yên tâm phục vụ cộng đoàn. Nguyên xin Chúa và Mẹ luôn tuôn đổ muôn vàn hồng ân cho những tấm lòng đầy thiện chí như các anh và quý chị cựu chủ tịch trong những năm tháng qua.

Ông chủ tịch Vũ Khắc Nghiêm. Tháng 7 năm 2008 vừa qua Cộng đoàn Saddleback vừa bầu xong chủ tịch mới: Ông Vũ Khắc Nghiêm (nhiệm kỳ 2008-2010). Mới thoáng nhìn vị tân chủ tịch này tôi có cảm nghĩ có lẽ lúc xưa ở VN ông là một nhà giáo nhưng sau hỏi ra thì tôi được biết anh là một phi công. Anh vào lính năm 1972. Qua Mỹ học lái máy bay ở Texas, về Việt Nam ngay lúc quốc biến. Hiện nay thì nghề lái máy bay của anh có lẽ đã mai một vì đã lâu không đăng vắn lướt gió. Tin đồn anh chuyển qua lái thuyền KaYak và là tay chèo đua có hạng trong các tay đua ở cộng đoàn Saddleback. Phải chăng anh cũng muốn noi gương các thánh tông đồ xưa lấy thú “Ra Khơi – Ad Duc” làm niềm vui cho cuộc sống. Hy vọng với tài chèo lái của anh, anh sẽ lái con thuyền cộng đoàn mỗi ngày một tiến gần thiên cảnh hơn.

Để chấm dứt bài viết này và đợi Kỳ Yếu 25 Năm Thành Lập Cộng Đoàn ra mắt với độc giả, con xin kính chúc:

- Quý Cha Cựu Quản Nhiệm, và
- Cha Quản Nhiệm đương kiêm
- Quý Cựu Chủ Tịch và
- Đương kiêm Chủ tịch,
- Cùng toàn thể quý cụ, quý ông bà thuộc cộng đoàn Saddleback Valley tràn đầy ơn thánh, vạn sự đều vâng theo thánh ý Chúa.

Phượng Đoàn